

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť T. Š., D., vo veci porušovania jej základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa „čl. 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru a čl. 14 Protokolu“ rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 8 C 308/2005 z 15. apríla 2009 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 245/2009 z 31. augusta 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. Š. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2011 doručená sťažnosť T. Š., D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd a práv podľa „čl. 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru a čl. 14 Protokolu“ rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 C 308/2005 z 15. apríla 2009 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 245/2009 z 31. augusta 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že pred okresným súdom sa sťažovateľka žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od odporcu P. R., ktorý užíval jej poľnohospodársku pôdu bez jej súhlasu. Okresný súd rozhodol tak, že jej žalobu zamietol a na jej odvolanie krajský súd toto rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu. Sťažovateľka vidí porušenie svojich práv v tom, že súdy viedli konanie proti nej zaujate, pretože sa sťažovala na prieťahy v konaní, že nezohľadňovali ňou predložené podklady, ktoré preukazovali jej vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Tým súčasne viedli súdy nespravodlivý proces a rozhodovanie vo veci. Tvrdila tiež, že súdy postupovali nerovnomerne pri posudzovaní skutkového stavu vo vzťahu k ďalším spoluvlastníkom, navyše súdy rozhodovali v neprimerane dlhom časovom období. Súčasne uviedla, že tieto rozhodnutia napadla dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky, kde nebola úspešná. Žiadala o ustanovenie advokáta pre konanie na ústavnom súde, a aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Okresný súd Žilina porušil v konaní 8C 308/2005 základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ústavy SR, ako aj podľa Dohovoru o ochrane LPZS čl. 6 ods. 1, čl. 1 Protokolu č. 1 k Eur. Dohovoru a čl. 14 Protokolu,

2. Krajský súd Žilina porušil v konaní 9 Co 245/2009 základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 Ústavy SR, ako aj podľa Dohovoru o ochrane LPZS čl. 6 ods. 1, čl. 1 Protokolu č. 1 k Eur. dohovoru a čl. 14 Protokolu,

3. KS Žilina a OS Žilina sú povinní nahradiť trovy právneho zastúpenia na účet advokáta sťažovateľky, do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

4. OS Žilina je povinný zaplatiť sťažovateľke z titulu nemajetkovej ujmy 2500,-E do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

5. KS Žilina je povinný zaplatiť z titulu nemajetkovej ujmy sťažovateľke 2500,- E, do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, obaja na adresu jej prechodného bydliska.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vychádza pri posudzovaní predmetu konania pred ústavným súdom z jeho vymedzenia sťažovateľkou v petite sťažnosti. V tomto prípade z petitu sťažnosti, tak ako bol formulovaný sťažovateľkou, vyplýva, že sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 308/2005 a proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 9 Co 245/2009.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 8 C 308/2005 z 15. apríla 2009 bolo sťažovateľke doručené v máji uvedeného roku a rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 9 Co 245/2009 z 31. augusta 2009 bolo sťažovateľke doručené 21. októbra 2009, ako to aj sama uvádza v sťažnosti. Proti uvedeným rozhodnutiam podala dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý ho odmietol v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 198/2010, v ktorom bola zastúpená advokátom.

Z uvedeného vyplýva, že ak sťažnosť bola sťažovateľkou na ústavný súd doručená až 3. februára 2011, ochrany svojich práv, ako ich označila v sťažnosti, sa domáhala po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú a rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2011